a vymáhající věřitel tedy doručením zápovědi poddlužníku dne 7. května 1931 nabyl zástavního práva na celé zabavené pohledávce. Usnesením krajského soudu v Ch. ze dne 6. května 1931 zabaven byl pro vykonatelné pohledávání žalobce 10.000 Kč s přísl. ve smyslu exekučního návrhu nárok příslušející povinné straně proti žalovanému jako poddlužníku z částky 2.000 Kč a takto zabavený nárok tedy byl přikázán k vybrání usnesením okresního soudu v P. ze dne 13. května 1931. V tom nelze viděti, že se vztahovalo zabavení a přikázání jen k části pohledávky, neboť číselné vyznačení není určité, nevylučujíc vyšší částku a slovní označení »nárok« připouští výklad, jaký mu dává dovolatel, chtěje naznačiti veškerý nárok povinné strany proti žalovanému, jak tvrdil také v řízení před prvním soudem. Byť vymáhající věřitel nevstupoval přikázáním pohledávky k vybrání v práva dlužníkova jako postupník (rozh. čís. 5169 sb. n. s.), jest jeho zákonným zmocněncem (rozh. čís. 12968 sb. n. s.) a oprávnění jeho se podávají z §§ 308 a násl. exekučního řádu. Z ustanovení § 308 ex. ř. nelze vyvoditi, že by vymáhající věřitel v souzeném případě nebyl oprávněn uplatňovati celou obživlou pohledávku, neboť nejde o nakládání přikázanou pohledávkou samou, jak plyne z předchozích úvah. Nakládáním takovým by bylo, když by se byl obmezil jen na vyrovnací její částku. Jest sice pravda, že povinný se mohl obmeziti na tuto částku své pohledávky, avšak pouze v době před zabavením (§ 294 ex. ř.) a byl by musil svůj úmysl zřetelně projeviti (srov. rozh. čís. 4768 c. ř. s.). Pouhé trpné jeho chování, totiž, že od splatnosti první splátky (1. října 1930) práva na obživnutí neuplatnil, k tomu nestačí. Po vykonaném zabavení však mu brání v nakládání se zabavenou pohledávkou zápověď podle § 294 ex. ř.; nelze tedy ani z osoby povinného a z jeho chování vyvozovati, že by byla pohledávka v době zabavení omezena jen na vyrovnací částku. Odvolací soud, vycházeje z jiného právního hlediska, neobíral se dalším obsahem odvolání, zejména námitkou žalovaného ohledně výše dosud nezaplaceného zbytku zažalované pohledávky, takže nemohl dovolací soud rozhodnouti ve věci samé.

Čís. 14281.

Ustanovení § 4 zák. č. 33/34 Sb. z. a n. se vztahuje i na pohledávku pěstitele tabáku za odevzdaný tabák.

(Rozh. ze dne 3. dubna 1935, R III 152/35; důvody viz: Úr. sb. č. 2041.)

Čís. 14282.

Proti rozhodnutí podle § 70 vlád. nař. č. 15/27 Sb. z. a n. nemůže zaměstnanec podati žalobu podle zákona čís. 217/25 Sb. z. a n. před doručením rozhodnutí ministerstva železnic.

(Rozh. ze dne 3. dubna 1935, Rv III 385/35; důvody viz: Úr. sb. č. 2040.)